

Малик А. ст., Чечель І.Ю.

Кременчуцький медичний фаховий коледж ім.В.І.Литвиненка

МІНЕРАЛЬНІ ВОДИ УКРАЇНИ ЯК ЧИННИК МІНІМІЗАЦІЇ НЕГАТИВНИХ ЕКОЛОГІЧНИХ ВПЛИВІВ НА АКТИВНЕ ДОВГОЛІТТЯ

Природні мінеральні води можуть розглядатися як ефективний засіб для зниження негативного впливу навколишнього середовища на організм людини та в перспективі активного довголіття.

На теренах України склались такі унікальні геолого-мінералогічні умови, що дозволяють стверджувати – мінеральні води України не мають аналогів. Бальнеологічні курорти Моршина, Трускавця, Східниці, Миргорода, Закарпаття; термальні джерела Берегова, Косино, Шаян, Знамянки, Вінничини, Одеси необхідно популяризувати, рекомендувати для оздоровлення та зцілення пацієнтів, а також пропаганди активного довголіття.

Активне довголіття залишається пріоритетним напрямком дискусії медичної спільноти, науковців-біологів, філософів, соціологів. Ученим відомі критерії біологічного віку людини (рівень мінералізації кісток, властивості пульсу, артеріальний тиск, сатурації тканин, рівень глікемії та ін.). Реформа охорони здоров'я ставить задачу перед первинною ланкою – попередження захворювань. Пропаганду активного довголіття, поліпшення якості життя необхідно медикам розпочинати з власного прикладу.

У колективі медичного коледжу ми сформували три групи пацієнтів (співробітників коледжу) для спостереження. Перша – контрольна, друга – особи, які споживали столову мінеральну воду («Миргородська»), третя – особи, які вживали лікувальну мінеральну воду («Лужанська»). Наші пацієнти (вікова категорія 55–65 років) вживали воду за 20 хвилин до їжі 3 рази на добу в кількості 200 мл протягом 3 місяців. За мету ми взяли дослідження геропротекторної дії мінеральної води, що містить Ca^{+2} .

Враховуючи, що одним з показників біологічного віку людини є рівень мінералізації кісток, за критерій дослідження ми взяли дані денситометрії. За результатами спостережень ми додатково враховували, як важливий критерій біологічного віку – рівень глікемії. Оптимальний геропротекторний ефект був визначений у третій групі пацієнтів (збільшився рівень мінералізації кісток за даними денситометрії до 20 %; рівень глікемії знизився до 10 %).

Ми впевнилися у беззаперечній геропротекторній дії мінеральної води. Покращилися показники мінералізації кісток (метод денситометрії). Найкращі показники в групі, що вживали лікувальну мінеральну воду («Лужанська») – 15 %, ті, що вживали столову мінеральну воду («Миргородська») – 10%, у контрольній групі – незначне покращення.

Доцільне використання мінеральних вод як питних лікувально-столових, так і вод для зовнішнього застосування. Для цього необхідно на державному рівні підтримувати розвідку родовищ, підрахувати їх запаси. Більш детально треба вивчати склад та властивості мінеральних вод та особливості їх фізіологічного впливу на організм людини, забезпечити їхню охорону від виснаження та забруднення та організувати їх використання як у лікувальних, так і профілактичних цілях – шляхетна задача медицини. Це значною мірою сприятиме оздоровленню населення в умовах наростаючого техногенного пресингу та реабілітаційних заходів після травматизації.

Раціональне використання природних ресурсів (у нашому випадку – водних), гармонізація взаємин людини і природи, охорона навколишнього середовища – ці питання відносяться до найбільш актуальних проблем сьогодення, бо торкаються кожного жителя планети, оскільки від їхнього вирішення залежить майбутнє всього людства.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про курорти», документ 2026-III від 05.10.2000. -// Відомості Верховної Ради України. – 2000. № 50 (Редакція від 16.10.2020, підстава -124IX).
2. Курортологія : підручник / О. М. Кравець, А. А. Рябев. – Харків: Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, 2017. – 167 с.
3. Медична і соціальна реабілітація: підручник / В.Б. Самойленко, Н.П. Яковенко, І.О. Петряшев та ін. — 2-е видання. – Київ: Медицина, 2018. – 464 с.

Мякота Д., ст., *Левашова Ю. С., к.т.н., доцент*

Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова

АНАЛІЗ ВПЛИВУ МЕТАЛООБРОБНОЇ ГАЛУЗІ НА ДОВКІЛЛЯ

До складу машинобудівних комплексів входять металообробні підприємства пов'язані з виготовленням металевих виробів. У різних галузях народного господарства широко використовуються вироби з металів. Оброблення металевих заготовок, процеси різання і зварювання металів користуються широким попитом у різних галузевих комплексах, у тому числі в енергетиці, будівництві та різних видах транспорту.

При експлуатації металевих виробів та металообробці у довкілля виділяються енергетичні та матеріальні забруднювачі. Високий рівень шуму, вібрації, теплові забруднення, електромагнітні поля, що виділяються працюючим обладнанням, відбите лазерне випромінювання, що виникає при використанні лазерів в технологічному процесі являються енергетичними забруднювачами.

Наслідком експлуатації металообробних виробництв в навколишнє середовище викидаються речовини, що забруднюють і атмосферу, і гідросферу, і літосферу.

Забруднення атмосфери має специфічну особливість, вона полягає у тому, що забруднювачі є твердими аерозолями, утворені пиловими частками металів і абразивних матеріалів, що складаються з оксиду кремнію (IV), силікатів заліза, алюмінію, оксидів алюмінію, заліза, магнію, марганцю (II). Для металообробки характерні і газоподібні (пароподібні) забруднювачі: чадний